

מ"ת 42150/01/20 - מדינת ישראל נגד משה שי זנזורי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 42150-01-20 ישראל נ' זנזורי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 542439/2019

בפני כבוד השופט עמי קובו
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים 1. משה שי זנזורי (עציר)

החלטה בעניין המשיב 1

רקע

1. בקשה למעצרו של המשיב 1 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים בעניינו.

נגד המשיב, ביחד עם המשיב 2, הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של יבוא סם מסוכן, ניסיון יבוא סם מסוכן, קשירת קשר לפשע ועבירות נוספות. כתב אישום נפרד הוגש נגד המשיב 3.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, המשיב 2 פנה למשיב וביקש לשמש כבלדר ליבוא סמים, ובהמשך אף הפציר במשיב לארגן את יבוא הסמים ואת שליחתו לחו"ל לשם כך.

בהמשך לכך, במהלך חודש אוקטובר 2018 המשיבים 1-3 קשרו קשר לייבוא הסמים מחו"ל. במסגרת הקשר שימש המשיב כמוציא לפועל של הפעולות נדרשות בארץ לשם מימוש היבוא, וכמתווך בין המשיב 3 (אשר מימן ואירגן רכישת הסם בצרפת) לבין המשיב 2 (הבלדר שתפקידו היה להביא את הסמים לישראל). בהמשך לכך, נשלח המשיב 2 לצרפת וקיבל לידיו את הסמים, אך מכיוון שהסמים לא נארזו כראוי ובשל חששו להיתפס, החליט שלא לקחת אותם.

3. על-פי המתואר בעובדות האישום השני, לאחר שיחות בין המשיב למשיב 3 ובין המשיב למשיב 2, עובר לחודש דצמבר 2019 החליטו השלושה לבצע יבוא של סם מסוג MDMA במשקל של 6 ק"ג וזאת במתכונת דומה לאישום הראשון. סוכם עם המשיב 3 כי עובר לביצוע היבוא יועבר למשיבים 1-2 סך של 50,000 ₪. המשיב 3 העביר למשיב סך של 8,000 ₪ למימון כרטיסי הטיסה והוצאות הנסיעה והשהייה של המשיב 2 בצרפת, והמשיב העביר למשיב 2 סך של 4,000 ₪ מתוך הסכום האמור. ביום 8.12.19 לאחר שהמשיב 3 הפעיל על המשיבים 1-2 לחצים לזרז את ביצוע היבוא, סיכם המשיב 2 עם חברו המתגורר בצרפת על כך שהמזוודה תגיע לביתו של החבר, אשר שישמור אותה שם עד להגעתו של המשיב 2 לאסוף אותה. המשיב 2 הגיע לצרפת לכתובת של החבר, קיבל לידיו את הסם, וחזר לישראל עם מזוודה ובה סם מסוג MDMA במשקל של 6.7 ק"ג.

המזוודה ובה הסם אותרה על-ידי משטרת ישראל, וחלק מהסם הוחלף על-ידי השוטרים מבלי שהמשיבים ידעו על כך בוודאות. המשיב 2 עדכן את המשיב שנחת בשדה התעופה. המשיב והמשיב 3 שוחחו טלפונית, והמשיב 3 מסר למשיב שהגיע אליו מידע לפיו המשטרה תפסה מזוודת סמים ובה כ-6 ק"ג סם מסוג MDMA שהוברחה לארץ בנתב"ג. המשיב שסבר אין כי מדובר בתפיסתו של המשיב 2, הרגיע את המשיב 3. סמוך לאחר מכן, התקשר המשיב 2 למשיב ועדכן אותו כי הוא במונית מנתב"ג בדרך לביתו. המשיב עדכן את המשיב 3 על כך. בהמשך, המשיב 2 פנה למשיב טלפונית וביקש שייקחו את המזוודה ויעבירו לו את התשלום המובטח. בשל החשד שמזוודת הסם נתפסה, שוחחו המשיב והמשיב 3 על הנושא, וסיכמו כי המשיב יארגן חדר בצימר או במלון, ויאמר למשיב 2 להביא את מזוודת הסם לשם. לצורך זה העביר המשיב 3 למשיב סך של 1,000 ₪. המשיב נפגש עם המשיב 2, עדכן אותו בחשד שעלה וביקש ממנו לבדוק אם יש במזוודה אמצעי תקשורת או הקלטה. ביום 18.12.19 נעצר המשיב 2. ביום 19.12.19 הגיעו שוטרים לביתו של המשיב, נקשו על הדלת. המשיב יצא מהבית דרך התריסים, שוטר צעק לעברו "עצור משטרה, אתה עצור" והמשיב החל לנוס בריצה מהמקום, עד אשר נתפס. שוטר ניסה לאזוק אותו, אולם המשיב השתולל, נאבק בשוטרים והתנגד למעצר. בחיפוש בכיסו נתפס סם מסוג קוקאין במשקל של 2 גרם.

4. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לראיות לכאורה, ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. מובן הדבר אף שקיימת עילה מעצר של מסוכנות סטטוטורית כאשר עסקינן ביבוא סמים מחו"ל, בהיקף של 6.7 ק"ג MDMA.

תסקיר שירות המבחן

5. בעניינו של המשיב התקבל תסקיר שירות המבחן. ראשית, יש לשבח את שירות המבחן אשר עלה בידו להגיש תסקיר מעצר מקיף ומלא בימים אלה של מצב חירום עקב התפשטות נגיף הקורונה. התסקיר מציין כי המשיב בן 45, היה בעל תפקוד תעסוקתי תקין ורציף לאורך השנים. המשיב תיאר שימוש בסמים בנסיבות חברתיות, אשר העמיק לכדי שימוש אינטנסיבי ומשמעותי, לרבות שימוש בסם מסוג קוקאין, לצד ניהול אורח חיים חסר גבולות. בהליך פלילי שהתנהל נגדו לפני כשנתיים נחשפה התמכרותו בפני בני משפחתו, ובסיועם הוא השתלב במסגרת טיפול פרטית לגמילה מסמים בה שהה כחודשיים. לדבריו עלה בידו לשמור על ניקיון מסמים למשך מספר חודשים, אך לאחר מכן חזר לצרוך סמים מסוג גראס. לחובתו של המשיב שלוש הרשעות קודמות בין השנים 2012 עד 2017 בגין ביצוע עבירות סמים וסיוע להברחת טובין, בגין נדון לעונשי מאסר מותנים, קנסות ועוד. המשיב עצור מזה כ-4 חודשים, שוהה באגף נקי מסמים, ואף השתלב בבית המעצר בחינוך ושימוש כעוזר הוראה.

בהערכת הסיכון שירות המבחן התרשם מאדם אשר לאורך השנים עלה בידו לנהל אורח חיים יציב ומתפקד במישורי חיי השונים, ובכלל זה במישור התעסוקתי והמשפחתי, לצד שימוש ספורדי בסמים ללא השפעה מהותית על התנהלותו. **בשנים האחרונות העמיקה מעורבותו של המשיב בעולם הסמים, גם בשימוש משמעותי ואינטנסיבי יותר בסמים, וגם בהעמקת קשריו השוליים בתחום זה. עם זאת, מזה כשנתיים שימוש בסמים מתון ואינו מהווה מוקד עיקרי של הבעייתיות בהתנהלותו. ניתן להתרשם כי מוקדי הסיכון קשורים בדפוסי חשיבה שוליים, לגיטימציה להתנהלות מניפולטיבית, תוך הסתרת בחירותיו מהסביבה. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להמשך התנהלות שולית ועוברת חוק.**

6. שירות המבחן בחן את המפחים המוצעים, הוריו, בת זוגו ואחיו. שירות המבחן התרשם מההורים, בשנות השבעים לחייהם, פנסיונים, נעדרי עבר פלילי, שיוכלו להשפיע על המשיב ולהוות גורמים מארגנים עבורו. בת הזוג אף היא מצויה בקשר קרוב עם הוריו של המשיב ותוכל לסייע להם ככל שיידרש. אחיו של המשיב, שעובד בתחום ההשקעות, תיאר כי כיום בני המשפחה ערים לצורך למעורבות גבוהה יותר בחייו של המשיב. שירות המבחן התרשם כי האח מבין את משמעות תפקיד הפיקוח, מעורב בחייו של המשיב ובעל יכולת להוות גורם סמכותי ומציב גבולות.

בסופו של דבר סבר שירות המבחן כי נוכח הליך המעצר והחשיפה של הבעייתיות במצבו, מעצרו הממושך, ובעיקר נוכח התרשמות חיובית מהמפקחים המוצעים והערכה כי למשיב מחויבות כלפיהם, העריך שירות המבחן כי ניתן לאזן בין הסיכון במצבו לבין שחרורו לבית ההורים בפיקוח, לצד הטלת צו פיקוח מעצר.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד דנה אלון, מבחינת חלקו של המשיב במעשים הוא זה שעמד בין המשיבים 2 ל-3. הוא היה החוליה המקשרת, וכל התקשורת עברה דרך המשיב. לא בכדי המשיב 2 פנה למשיב וביקש לקחת חלק בעסקת סמים, והוא כנראה ידע שיש למשיב את הקשרים כדי להוציא עסקה לפועל. המשיב ביצע את כל הפעולות לצורך היבוא, והוא קיבל את הכסף מהמשיב 3, והעביר ממנו חלק למשיב 2 לשם רכישת כרטיסי טיסה. לחובת המשיב עבר פלילי בעבירות סמים ובעבירות מכס. יש לו בעיית סמים קודמת, הוא שולב בגמילה, אך חזר להשתמש בסמים מסוג גראס. שירות המבחן התרשם שקיים סיכון להמשך התנהלות שולית ועוברת חוק, וזאת על אף המלצתו לחלופת מעצר. החלופה המוצעת היא בבית ההורים, שם התגורר המשיב עד מעצרו, והורים לא ידעו על מצבו האמיתי ועל מערבותו וקשריו בתחום הסמים. המשיב הצליח להסתיר מהם את מעורבותו. המשיב יכול לשוב ולבצע מעשים דומים אף מבלי לצאת מהבית, ופיקוח אלקטרוני לא יוכל לאיין זאת, בפרט לנוכח יכולתו של המשיב להסתיר את מעשיו מהוריו ומסביבתו הקרובה. המקרה אינו נופל לגדר המקרים החריגים שנקבעו בפסיקה המצדיקים חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

8. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד טל גלאון, בית המשפט הורה על מעצרו של המשיב 2 בפיקוח אלקטרוני בהתאם להמלצת שירות המבחן והמבקשת השלימה עם החלטה זו. עניינו של המשיב אינו שונה מעניינו של המשיב 2. גם בעניינו של המשיב התסקיר ממליץ על שחרור למעצר בית, וקובע כי חלופת המעצר יכולה לאיין את הסיכון במצבו. המשיב נתון במעצר כמעט ארבעה חודשים וחצי. אמנם ההלכה בעבירות סמים קובעת כי הכלל הוא מעצר ולא שחרור, אך קיימים חריגים לכלל, אשר המשיב עומד בהם. במקרים דומים הורו בתי המשפט על מעצרים בפיקוח אלקטרוני. חלקו של המשיב במעשים הוא שולי בפרשה, והוא היווה רק חוליה מקשרת בין המשיבים 2 ו-3. חלקו של המשיב 2 אינו פחות. מי ששלח את הבלדר הוא המשיב 3, ולא המשיב. המשיב שיתף פעולה עם היחידה החוקרת, ואף "סיבך" את המשיב 3. עברו הפלילי אינו משמעותי. קיימים מפקחים מתאימים. המידע המודיעיני שהיה בידי המשטרה היה בנוגע למשיבים 2 ו-3, ולא בנוגע למשיב. בשילוב כל הגורמים, ניתן לאיין את המסוכנות.

דין ומסקנות

9. בעבירות של ייבוא סמים לישראל קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, והכלל הוא של מעצר עד תום ההליכים. רק במקרים חריגים ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני. על-פי סעיף 22ב(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, נדרשים טעמים מיוחדים שיירשמו אשר יצדיקו הסתפקות במעצר בפיקוח אלקטרוני. על פי רוב המקרים החריגים שבהם קיימים טעמים מיוחדים שלא להורות על מעצר עד תום ההליכים, הם של משיבים צעירים, נעדרי עבר פלילי, אשר מערבותם בביצוע העבירות מצומצמת. זאת לצד קביעה שמדובר במי שאינו "נטוע בעולם הסמים" ולקיומם של תסקיר חיובי, ופיקוח ראוי (ראו דברי כב' השופט י' וילנר בש"פ 8843/18 **מדינת ישראל נ' לב** [17.12.18], כב' השופט י' דנציגר בבש"פ 6544/17 **אמר נ' מדינת ישראל** (31.8.17), כב' השופט מ' מזוז בבש"פ 2196/15 **רבי נ' מדינת ישראל** [6.4.15] וכן כב' השופט א' שטיין בבש"פ 2362/20 **צלאח נ' מדינת ישראל** [16.4.20]).

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי במקרה דנן לא קיימים טעמים מיוחדים אשר מצדיקים חריגה מן הכלל.

10. יפים לעניין זה דברי כב' השופט י' אלרון בבש"פ 6115/19 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (24.9.19):
עמוד 3

"על דרך הכלל, יורה בית המשפט על מעצר נאשם בעבירות של סחר והפצת סמים עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מאחורי סורג ובריח, ואילו מעצר בפיקוח אלקטרוני או שחרור לחלופת מעצר ייתכנו רק במקרים חריגים ויוצאי דופן... בנסיבות המקרה דנן אינו סבור כי עניינו של המשיב נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים את מעצרו בפיקוח אלקטרוני, חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח. מלבד חזקת המסוכנות הסטטוטורית החלה בעניינו של המשיב, מסוכנותו נלמדת אף מנסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לו, משמילא לכאורה תפקיד משמעותי בייבוא כמות גדולה של סם הקוקאין הנחשב למסוכן במיוחד... יתרה מזאת, לא שוכנעתי כי יש במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו. כפי שתואר לעיל, המשיב פעל לייבוא הסם "מרחוק", תוך שימוש באמצעי תקשורת אשר קיים חשש כי ימשיך לעשות בהם שימוש אף תחת הפיקוח האלקטרוני ובנסתר מעיני המפקחים. הדברים אמורים ביתר שאת, משלא ציין בית המשפט המחוזי בהחלטתו "טעמים מיוחדים" הקשורים בנסיבות ביצוע העבירה או בנסיבותיו המיוחדות של המשיב, המצדיקים להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני בעניינו, כנדרש לפי סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים. אוסיף ואציין כי לא נעלם מעיניי תסקיר המעצר החיובי שהוגש בעניינו של המשיב".

11. יישום הכללים אשר נקבעו בפסיקה מעלה כי במקרה דנן לא קיימים טעמים מיוחדים לחריגה מהכלל בדבר מעצר עד תום ההליכים, וזאת כמפורט להלן:

א. **מבחינת חלקו היחסי של המשיב במעשים והאחידות אל מול עניינו של המשיב 2**, אשר הועבר לפיקוח אלקטרוני, הרי שיש הבדל מהותי בין השניים. חלקו של המשיב הוא מרכזי, והוא בכיר יותר בהיררכיה מהמשיב 2 אשר שימש כבלדר. אמנם גם חלקו של המשיב 2 במעשים היה אקטיבי ומשמעותי והוא זה שיזם את המעשים המתוארים באישום הראשון (ניסיון היבוא), אך המשיב שימש כמוציא לפועל של הפעולות הנדרשות בארץ לשם מימוש הייבוא וכחוליה המקשרת בין המשיב 3 (מי שמימן את היבוא) לבין המשיב 2, וכן הנחה את המשיב 2 כיצד לפעול, מסר לו כסף בהתאם לתכנית, ועמד בקשר עם המשיב 2 לאחר שנודע למשיב 3 על כך שהמטרה תפסה מזוודה ובה כ-6 ק"ג סם מסוג MDMA. המשיב הוא בעל קשרים הן עם המשיב 2 והן עם המשיב 3, בניגוד למשיב 2, אשר הקשר שלו היה עם המשיב בלבד. נראה שלא בכדי המשיב 2, אשר חפץ לשמש בלדר סמים, פנה דווקא למשיב. מכאן, מתבקשת המסקנה שמעמדו של המשיב בהיררכיה העבריינית מרכזי ובכיר יותר מזה של המשיב 2.

כמו כן, תפקידו של המשיב 2 היה של בלדר, כך שהמסוכנות הנשקפת ממנו היא בעיקרה ביציאה לחו"ל - דבר אשר נמנע באופן מלא עם השמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני. לעומת זאת, מעשיו של המשיב, אשר כוללים תיאום ותיווך בין מי שמממן את יבוא הסם לבין בלדר, יכולים להתבצע כולם מתוך הבית, וללא שום צורך ביציאה מהבית, ולכן מעצר הבית אינו מפחית במידה מספקת את המסוכנות הסטטוטורית.

אף אם המידע המודיעיני שהיה בידי המשטרה התייחס מלכתחילה למשיבים 2 ו-3, ולא למשיב - אין בכך כדי לשנות מחלקו היחסי של המשיב במעשים, כפי שהדבר עולה מכתב האישום.

הבחנות נוספות בין המשיב לבין המשיב 2 טמונות בעבר הפלילי, כאשר לחובתו של המשיב עבר פלילי, כפי שיפורט להלן, לעומת המשיב 2 שנעדר עבר הפלילי. כך גם תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב 2 היה חיובי יותר מזה של המשיב, כפי שיובהר להלן בעניינו של המשיב.

ב. **לחובתו של המשיב עבר פלילי**. עברו הפלילי של המשיב כולל שלוש הרשעות קודמות, מתוכן שתי הרשעות בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, האחרונה שבהן משנת 2017, וכן עבירה של סיוע

להברחת טובין והחזקת טובין מוברחים. אמנם, עברו הפלילי של המשיב אינו מכביד, הוא לא נשא בעושי מאסר, ולא מדובר בעבירות ברף חומרה גבוה, אך שילוב העבירות הללו - בתחום הסמים והברחת טובין - מוביל למסקנה שמדובר בעבר פלילי רלוונטי.

ג. **תסקיר שירות המבחן** בעניינו של המשיב מציג תמונה מורכבת. אמנם, המלצת שירות המבחן היא חיובית "בשורה התחתונה", אך על-פי התסקיר מדובר במי שצורך סמים לרבות מסוג קוקאין, לחובתו עבר פלילי, ניהל אורך חיים חסר גבולות ובשנים האחרונות העמיקה מעורבותו בעולם הסמים תוך שימוש אינטנסיבי יותר בסמים וגם העמקת קשריו השולים בתחום. על אף שנשלח בעבר על ידי בני משפחתו לטיפול במסגרת פרטית לגמילה מסמים, עלה בידו לשמור על ניקיון מסמים לתקופה קצרה של מספר חודשים בלבד, שלאחריה חזר לצורך סמים, אם כי מסוג גראס. לדברי המשיב, בעקבות צריכת הסמים יצר קשרים שוליים בתחום זה. שירות המבחן התרשם מדפוסי חשיבה שוליים הממוקדים בצרכיו לרווחים מיידים תוך פריצת גבולות, לגיטימציה להתנהלות מניפולטיבית כלפי הסביבה לקידום צורך זה, והעריך כי קיים סיכון להמשך התנהלות שולית עוברת חוק.

כאמור לעיל, אחד התנאים להטלת פיקוח אלקטרוני בעבירות מסוג זה הוא שאין המדובר במי שנטוע בעולם הסמים, ואילו המשיב - כפי שעולה הן מכתב האישום והן מהתסקיר - בעל קשרים בעולם הסמים. לא בכדי הוא שימש כגורם המקשר והמתווך בין הבלדר לבין הגורם אשר מימן את יבוא הסמים. ניכר כי המשיב הוא בעל קשרים והיכרות הרלוונטיים לביצוע המעשים. כך גם קיומם של דפוסי חשיבה שוליים ולגיטימציה להתנהלות מניפולטיבית כלפי סביבתו, מקשים על האפשרות לתת במשיב אמון, ויוצרים חשש שלא יעלה בידי המפקחים להציב לו גבולות ברורים.

יש אמנם לתת משקל להמלצתו החיובית של שירות המבחן, אך לאור המפורט לעיל אין לתת להמלצה זו משקל מכריע (ראו גם בש"פ 8843/18 **מדינת ישראל נ' לב** [17.12.18]).

ד. ניסיונו של המשיב להימלט מהשוטרים, מהווה אינדיקציה לקושי במתן אמון במשיב ומקים עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין. מנגד, נתתי דעתי לכך שהמשיב שיתף פעולה בחקירתו עם המשטרה.

ה. שמעתי את **חלופת המעצר המוצעת**. בכל הנוגע להורים התרשמתי כי אין המדובר בחלופה ראויה. מידת ההבנה של ההורים בנוגע למעשים אשר מיוחסים למשיב מצומצמת - אמו של המשיב סברה שלמשיב מיוחס ניסיון של יבוא כדורים פסיכיאטריים, ואביו סבר שמיוחס לו סחר בסמים. בעבר ההורים שלחו את המשיב לגמילה מסמים, ולאחר שהמשיב חזר להשתמש בסמים, לא היה ביכולתם להשפיע על המשיב שיחדל משימוש בסמים, ונראה כי לא מדובר בדמויות בעלות סמכות כלפי המשיב (שהינו בן 45). המשיב התגורר עם הוריו טרם מעצרו, והסתיר מהם את קשריו השוליים. סבורני שלא יהיה ביכולתם של ההורים למנוע מהמשיב להמשיך בקשריו השוליים, אף אם יוכלו למנוע ממנו לצאת מהבית. כאמור לעיל, מדובר במעשים אשר ניתן לבצעם אף מבלי לצאת מהבית.

בנוגע לבת זוגו של המשיב ולאחיו, אכן מדובר במפקחים ראויים, אך שניהם עובדים לפרנסתם, ולא שוכנעתי שיוכלו לבדם לפקח על המשיב למשך תקופה ארוכה.

ו. סבורני כי אין די בהמלצה חיובית של שירות המבחן ובקיומם של מפקחים ראויים כדי לעמוד בדרישת הטעמים המיוחדים הקבועה בחוק.

12. נתתי דעתי אף לשיקולים אשר נוגעים להתפשטות נגיף הקורונה בישראל, ואולם הואיל ומדובר במשיב שעצור מאז חודש דצמבר 2019, ואינו בקבוצת סיכון, לא שוכנעתי כי יש בשיקולים אלה כדי לשנות את התוצאה בשלב זה.

13. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש הורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו. מובן הדבר כי אין בהחלטה זו כדי למנוע מהמשיב להגיש עם חלוף הזמן או שינוי הנסיבות בקשה לעיון חוזר, אשר במסגרתה ייבחן האם חלה הפחתה במסוכנות המשיב.

סוף דבר

14. אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"א אייר תש"פ, 05 מאי 2020, בהעדר הצדדים.